

KOMENDA POWIATOWA POLICJI W KOŁOBRZEGU

Źródło:

<http://kolobrzeg.policja.gov.pl/zkl/aktualnosci/prewencja-i-profilaktyk/policja-na-strazy-srodo/przepisy-prawne/2400,PRZEPISY-PRAWNE.html>

Wygenerowano: Piątek, 19 stycznia 2018, 06:38

PRZEPISY PRAWNE

Art. 81 kw

Kto niszczy lub uszkadza urządzenia służące do ochrony brzegów wód morskich lub śródlądowych, a w szczególności wszelkie umocnienia lub roślinność ochronną,

podlega karze grzywny do 1 000złoty albo karze nagany.

	Kwalifikacja prawna	Rodzaj wykroczenia	Grzywna w zł
1	art. 81 kw.	Niszczenie roślinności ochronnej na brzegach wód morskich i śródlądowych	100
2		Niszczenie płotków faszynowych	100
3		Zdejmowanie chrustu z wydmy	100
4		Chodzenie lub przebywanie na wydmach	50
5		Niszczenie ogrodzeń wydmy i lasu	200
6		Biwakowanie na wydmach	300
7		Niszczenie tablic informacyjno-ostrzegawczych na wydmach i w lasach	100
8		Niszczenie umocnień brzegowych	500

Dz.U. 1995 Nr 147 poz. 713

USTAWA

z dnia 13 października 1995 r.

Prawo łowieckie

Art. 51.

1. Kto:

- 1) strzela do zwierzyny w odległości mniejszej niż 500 m od miejsca zebrań publicznych w czasie ich trwania lub w odległości mniejszej niż 100 m od zabudowań mieszkalnych,
- 2) wybiera jaja, pisklęta, niszczy gniazda ptaków łownych lub niszczy ich lęgowiska,
- 3) przetrzymuje zwierzynę bez odpowiedniego zezwolenia,
- 4) niszczy nory i lęgowiska zwierząt łownych,
- 5) niszczy urządzenia łowieckie, wybiera karmę lub sól z lizawek,
- 6) poluje, nie posiadając przy sobie wymaganych dokumentów,

7) wbrew przepisom art. 42b ust. 2 nie dokonuje wymaganych wpisów w upoważnieniu do wykonywania polowania indywidualnego

- podlega karze grzywny.

W przypadkach określonych w ust. 1 orzekanie następuje w trybie przepisów o postępowaniu w sprawach o wykroczenia.

Art. 52.

Kto:

1) gromadzi, posiada, wytwarza, przechowuje lub wprowadza do obrotu narzędzia i urządzenia przeznaczone do kłusownictwa,

2) wchodzi w posiadanie bezprawnie pozyskanej tuszy lub trofeów zwierząt łownych,

3) narusza zakaz, o którym mowa w art. 9 ust. 1 pkt 4,

4) hoduje lub utrzymuje bez zezwolenia charty rasowe lub ich mieszańce,

5) sprawując zarząd z ramienia dzierżawcy, a w obwodach niewydzierżawionych z ramienia zarządcy, zezwala na polowanie osobie nieuprawnionej do wykonywania polowania lub na przekroczenie zatwierdzonego w planie łowieckim pozyskania zwierzyny,

6) pozyskuje zwierzynę innego gatunku, innej płci lub w większej liczbie, niż przewiduje upoważnienie wydane przez dzierżawcę lub zarządcę obwodu łowieckiego

- podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku

Art.53

Kto:

poluje na przelotne ptactwo łowne na wybrzeżu morskim w pasie 3000 m od brzegu w głąb morza lub 5000 m w głąb lądu,

2) poluje z chartami lub ich mieszańcami,

3) poluje w czasie ochronnym,

4) poluje nie posiadając uprawnień do polowania,

5) wchodzi w posiadanie zwierzyny za pomocą broni i amunicji innej niż myśliwska, środków i materiałów wybuchowych, trucizn, karmy o właściwościach odurzających, sztucznego światła, lepów, wnyków, żelaz, dołów, samostrzałów lub rozkopywania nor i innych niedozwolonych środków,

6) nie będąc uprawnionym do polowania wchodzi w posiadanie zwierzyny

- podlega karze pozbawienia wolności do lat 5.

Art. 181. kk

§ 1. Kto powoduje zniszczenie w świecie roślinnym lub zwierzęcym w znacznych rozmiarach, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

§ 2. Kto, wbrew przepisom obowiązującym na terenie objętym ochroną, niszczy albo uszkadza rośliny lub zwierzęta powodując istotną szkodę,

podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

§ 3. Karze określonej w § 2 podlega także ten, kto niezależnie od miejsca czynu niszczy albo uszkadza rośliny lub zwierzęta pozostające pod ochroną gatunkową powodując istotną szkodę.

§ 4. Jeżeli sprawca czynu określonego w § 1 działa nieumyślnie,

podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

§ 5. Jeżeli sprawca czynu określonego w § 2 lub 3 działa nieumyślnie, podlega grzywnie albo karze ograniczenia wolności.

Art. 27 ustawy z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybactwie śródlądowym

Art. 27a.

1. Kto:

1) dokonuje połowu ryb na rzecz uprawnionego do rybactwa, nie posiadając przy sobie upoważnienia, o którym mowa w art. 5,

2) dokonując amatorskiego połowu ryb:

a) nie posiada przy sobie karty wędkarskiej albo karty łowiectwa podwodnego lub używa tej karty mimo sądowego orzeczenia o odebraniu karty wędkarskiej lub karty łowiectwa podwodnego,

b) nie posiada zezwolenia, o którym mowa w art. 7 ust. 2, bądź nie stosuje się do warunków zezwolenia lub nie prowadzi rejestru amatorskiego połowu ryb, jeżeli zezwolenie zobowiązuje do jego prowadzenia,

3) dokonuje połowu ryb z naruszeniem art. 7 ust. 1a,

4) narusza przepis art. 16 lub przepisy wydane na podstawie art. 21 pkt 4, nie oznakowując obrębu hodowlanego albo ochronnego lub niewłaściwie je oznakowując, lub nie będąc do tego uprawnionym, umieszcza takie oznakowanie lub niszczy oznakowanie obrębu hodowlanego albo ochronnego,

5) wbrew obowiązкови określönemu w art. 13 ust. 2 wstępuje do obrębu hodowlanego bez uzgodnienia terminu, miejsca lub sposobu wejścia do obrębu hodowlanego z uprawnionym do rybactwa w tym obrębie albo wstępuje do obrębu hodowlanego niezgodnie z tymi uzgodnieniami,

6) dokonuje połowu ryb, wykorzystując do tego sprzęt pływający niezarejestrowany lub nieoznakowany albo oznakowany niezgodnie z przepisami art. 20 ust. 2 lub art. 21 pkt 4,

7) dokonuje amatorskiego połowu ryb z naruszeniem art. 20 ust. 6

- podlega karze grzywny albo karze nagany.

2. Karę, o której mowa w ust. 1, wymierza się odpowiednio za usiłowanie, podżeganie i pomocnictwo w popełnieniu czynu, o którym mowa w ust. 1 pkt 3-7.

3. W razie ukarania za wykroczenia określone w ust. 1, sąd może orzec o podaniu orzeczenia o ukaraniu do publicznej wiadomości, na koszt ukaranego.

4. W razie ukarania za wykroczenia określone w ust. 1, sąd może dodatkowo orzec, odpowiednio:

1) na rzecz pokrzywdzonego:

a) obowiązek naprawienia szkody, na wniosek tego pokrzywdzonego, lub

b) uprawnionego do rybactwa nawiązkę w wysokości od pięciokrotnej do dwudziestokrotnej wartości przywłaszczonych ryb;

2) przepadek rybackich narzędzi połowowych i innych przedmiotów, które służyły lub były przeznaczone do popełnienia wykroczenia, a także przedmiotów pochodzących bezpośrednio lub pośrednio z wykroczenia, na rzecz uprawnionego do rybactwa;

3) trwałe odebranie karty wędkarskiej albo karty łowiectwa podwodnego bądź jej przekazanie do depozytu sądowego na okres nie krótszy niż 12 miesięcy, do czasu złożenia przez osobę ukaraną ponownego egzaminu z wynikiem pozytywnym.

5. O orzeczeniu środka karnego, o którym mowa w ust. 4 pkt 3, sąd powiadamia właściwy organ, upoważniony do wydawania karty wędkarskiej albo karty łowiectwa podwodnego.

6. Orzeczenie o przepadku, o którym mowa w ust. 4 pkt 2, może dotyczyć również przedmiotów niestanowiących własności sprawcy.

7. Orzekanie w sprawach określonych w ust. 1 następuje w trybie przewidzianym przepisami Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia.

Art. 27b.

1. Kto:

1) dokonując połowu ryb, narusza zakaz określony w art. 8 ust. 1 pkt 1-5 lub 11-13,

2) dokonując amatorskiego połowu ryb:

a) używa podrywki wędkarskiej niezgodnie z art. 7 ust. 1,

b) narusza zakaz określony w art. 10 ust. 1 pkt 2,

c) narusza zakaz określony w art. 17 ust. 7,

3) narusza określone w art. 2 ust. 1 lub w przepisach wydanych na podstawie art. 2 ust. 2 warunki chowu, hodowli lub połowu organizmów żyjących w wodzie innych niż ryby,

4) dokonuje zarybień niezgodnie z art. 4b ust. 1,

5) nie stosuje się do nakazu, o którym mowa w art. 9 ust. 1 lub 2,

6) dokonuje połowu ryb na rzecz uprawnionego do rybactwa, nie posiadając dokumentu stwierdzającego upoważnienie, o którym mowa w art. 5,

7) narusza przepis art. 20 ust. 1, 4 lub 5

- podlega karze ograniczenia wolności albo karze grzywny nie niższej niż 200 zł.

2. Karę, o której mowa w ust. 1, wymierza się odpowiednio za usiłowanie, podżeganie i pomocnictwo w popełnieniu czynu, o którym mowa w ust. 1.

3. W razie ukarania za wykroczenia określone w ust. 1, sąd może orzec o podaniu orzeczenia o ukaraniu do publicznej wiadomości, na koszt ukaranego.

4. W razie ukarania za wykroczenia określone w ust. 1, sąd może dodatkowo orzec, odpowiednio:

1) na rzecz pokrzywdzonego:

a) obowiązek naprawienia szkody, na wniosek tego pokrzywdzonego, lub

b) uprawnionego do rybactwa nawiązkę w wysokości od pięciokrotnej do dwudziestokrotnej wartości przywłaszczonych ryb;

2) przepadek rybackich narzędzi połowowych i innych przedmiotów, które służyły lub były przeznaczone do popełnienia wykroczenia, a także przedmiotów pochodzących bezpośrednio lub pośrednio z wykroczenia, na rzecz uprawnionego do rybactwa;

3) trwale odebranie karty wędkarskiej albo karty łowiectwa podwodnego bądź jej przekazanie do depozytu sądowego na okres nie krótszy niż 12 miesięcy, do czasu złożenia przez osobę ukaraną ponownego egzaminu z wynikiem pozytywnym.

5. O orzeczeniu środka karnego, o którym mowa w ust. 4 pkt 3, sąd powiadamia właściwy organ, upoważniony do wydawania karty wędkarskiej albo karty łowiectwa podwodnego.

6. Orzeczenie o przepadku, o którym mowa w ust. 4 pkt 2, może dotyczyć również przedmiotów niestanowiących własności sprawcy.

7. Orzekanie w sprawach określonych w ust. 1, następuje w trybie przewidzianym przepisami Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia.

Art. 27c.

1. Kto:

- 1) poławia raka szlachetnego lub błotnego, nie będąc do tego uprawnionym,
- 2) nie będąc uprawnionym do rybactwa albo osobą poławiającą na jego rzecz, poławia ryby rybackimi narzędziami lub urządzeniami połowowymi,
- 3) narusza zakaz określony w przepisach wydanych na podstawie art. 3 ust. 4 pkt 1,
- 4) narusza zakaz określony w art. 3i, art. 8 ust. 1 pkt 6-10 i ust. 2, art. 10 ust. 1 pkt 1, art. 11, art. 14 ust. 2 lub art. 19 ust. 1,
- 5) nie stosuje się do nakazu, o którym mowa w art. 10 ust. 2,
- 6) dokonuje połowu ryb niezgodnie z otrzymanym zezwoleniem, o którym mowa w art. 17 ust. 1 lub 2,
- 7) przegradza łożysko wody płynącej sieciowymi rybackimi narzędziami połowowymi bez zezwolenia, o którym mowa w art. 17a ust. 1 lub 2, albo przegradza to łożysko niezgodnie z tym zezwoleniem
 - podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2

2. W razie skazania za przestępstwa określone w ust. 1, sąd orzeka o podaniu orzeczenia o skazaniu do publicznej wiadomości, na koszt skazanego.

3. W razie skazania za przestępstwa określone w ust. 1, sąd dodatkowo orzeka, odpowiednio:

1) na rzecz pokrzywdzonego:

- a) obowiązek naprawienia szkody, na wniosek tego pokrzywdzonego, lub
 - b) uprawnionego do rybactwa nawiązkę w wysokości od pięciokrotnej do dwudziestokrotnej wartości przywłaszczonych ryb;
- 2) przepadek rybackich narzędzi połowowych i innych przedmiotów, które służyły lub były przeznaczone do popełnienia przestępstwa, a także przedmiotów pochodzących bezpośrednio lub pośrednio z przestępstwa;
- 3) trwałe odebranie karty wędkarskiej albo karty łowiectwa podwodnego bądź jej przekazanie do depozytu sądowego na okres nie krótszy niż 12 miesięcy, do czasu złożenia przez osobę skazaną ponownego egzaminu z wynikiem pozytywnym;
- 4) zakaz składania oferty do konkursu ofert na oddanie w użytkowanie obwodu rybackiego na okres od roku do 3 lat.

4. O orzeczeniu środka karnego, o którym mowa w ust. 3 pkt 3, sąd powiadamia właściwy organ, upoważniony do wydawania karty wędkarskiej albo karty łowiectwa podwodnego.

5. Orzeczenie o przepadku, o którym mowa w ust. 3 pkt 2, może dotyczyć również przedmiotów niestanowiących własności sprawcy.

Art. 187 kk

§1. Kto niszczy, poważnie uszkadza lub istotnie zmniejsza wartość przyrodniczą prawnie chronionego terenu lub obiektu, powodując istotną szkodę,

podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

§2. Jeżeli sprawca działa nieumyślnie, podlega grzywnie albo karze ograniczenia wolności.

Art. 188 kk

Kto, na terenie objętym ochroną ze względów przyrodniczych lub krajobrazowych albo w otulinie takiego terenu, wbrew

przepisom, wznosi nowy lub powiększa istniejący obiekt budowlany albo prowadzi działalność gospodarczą zagrażającą środowisku,

podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2.

ZARZĄDZENIE PORZĄDKOWE NR 1

DYREKTORA URZĘDU MORSKIEGO W SŁUPSKU

z dnia 24 marca 2014 r.

w sprawie określenia wymogów zabezpieczenia brzegu morskiego, wydym nadmorskich i zalesień ochronnych w nadbrzeżnym pasie technicznym

Na podstawie art. 48 ust. 1, 2 i 4 w zw. z art. 42 ust. 2 pkt 11 i art. 57 ust.1 ustawy z dnia 21 marca 1991 roku o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (j.t. Dz.U. z 2003 r. poz. 934) zarządzam, co następuje:

I. Postanowienia ogólne

§ 1. Przepisy niniejszego zarządzenia obowiązują na terenie chronionego, nadbrzeżnego pasa technicznego oraz w pasie morskich wód przybrzeżnych o szerokości 200 m od linii wody, znajdujących się w obszarze terytorialnej właściwości Dyrektora Urzędu Morskiego w Słupsku.

§ 2. 1. Nadbrzeżny pas techniczny stanowi strefę wzajemnego, bezpośredniego oddziaływania morza i lądu, będąc obszarem przeznaczonym do utrzymywania brzegu morskiego w stanie zgodnym z wymogami bezpieczeństwa i ochrony środowiska.

2. Szerokość pasa technicznego określają odrębne przepisy.

§ 3. Osoby przebywające w pasie technicznym obowiązane są:

1) przestrzegać przepisów niniejszego zarządzenia oraz stosować się do wskazań zawartych w ogłoszeniach i na tablicach ostrzegawczych, umieszczonych na terenie plaż, wydym i lasów nadbrzeżnych pasa technicznego;

2) stosować się do doraźnych poleceń pracowników służby ochrony wybrzeża.

§ 4. Pracownicy Urzędu Morskiego w Słupsku legitymujący się pisemnym, imiennym upoważnieniem Dyrektora Urzędu Morskiego w Słupsku, są uprawnieni do:

1) podejmowania czynności zmierzających do ustalania okoliczności i sprawców popełnienia czynów stanowiących naruszenie zakazów i nakazów określonych w niniejszym zarządzeniu;

2) wydawania osobom przebywającym w nadbrzeżnym pasie technicznym doraźnych poleceń mających na celu usunięcie skutków naruszenia przepisów porządkowych przez te osoby.

DZIENNIK URZEDOWY

WOJEW.DZTWA POMORSKIEGO

II. Ochrona plaży (przedwydmy), wydmy i klifów

§ 5. Zabrania się na plaży (przedwydmie), wydmach i klifach:

- 1) zrywania, ścinania, koszenia i deptania trawy i wszelkiej roślinności;
- 2) kopania rowów i dołów na wydmach oraz na plaży (przedwydmie) w pasie o dwumetrowej szerokości licząc od podstawy wydmy;
- 3) zbierania wodorostów i innych części organicznych wyrzuconych przez morze na brzeg;
- 4) niszczenia umocnień brzegowych przez wybieranie z nich faszyny, chrustu, przecinanie, wyciąganie, podpalanie geosyntetyków stanowiących części umocnienia oraz niszczenia ogrodzeń na przejściach na plażę, wydmach i klifach;
- 5) przejazdu i przechodzenia na plaże i do kąpielisk poza oznaczonymi drogami i przejściami – zakaz nie dotyczy przedstawicieli uprawnionych do tego służb w czasie wykonywania czynności służbowych;
- 6) parkowania wszelkich pojazdów na plaży, wydmach i w przejściach na plaże – zakaz nie dotyczy przedstawicieli uprawnionych służb w czasie wykonywania czynności służbowych;
- 7) biwakowania i plażowania na wydmach i klifach;
- 8) wpuszczania na teren wydmy i klifów zwierząt domowych;
- 9) wchodzenia i przebywania na obiektach hydrotechnicznych służących ochronie brzegu morskiego nie posiadających ciągu komunikacyjnego przeznaczonego na przemieszczanie się osób;
- 10) zwożenia gruzu, śmieci i innych materiałów oraz zanieczyszczania terenu;
- 11) zabierania i przywłaszczania mienia wyrzuconego przez morze na brzeg;
- 12) polowania.

§ 6. Zabrania się, bez uzyskania zezwolenia Dyrektora Urzędu Morskiego w Słupsku:

- 1) pozyskiwania z terenu pasa technicznego piasku, kamienia, gliny, żwiru, bursztynu i innych kopalin;
- 2) eksploatacji terenów trzcinowych,
- 3) lokalizowania obiektów małej architektury, obiektów budowlanych oraz innych urządzeń i instalacji;
- 4) umieszczania reklam oraz prowadzenia handlu na terenach administrowanych przez Urząd Morski w Słupsku;
- 5) jeżdżenia konno, zaprzęgami konnymi i pojazdami mechanicznymi po terenach: plaż, wydmy, klifów i przejść na plaże w granicach administrowanych przez Urząd Morski w Słupsku;
- 6) sprzedaży napojów alkoholowych, w tym piwa;
- 7) rozpalania na plaży (przedwydmie) ognisk w odległości mniejszej niż 100 m od granicy lasu oraz od granic

terenów porośniętych trawą i terenów zakrzewionych;

8) biwakowania na plaży.

§ 7. Zabrania się osobom nieuprawnionym przebywania na terenach zamkniętych (ogrodzonych), oznaczonych tablicami ostrzegawczymi oraz na terenach, na których prowadzone są prace zabezpieczające związane z utrzymaniem brzegu morskiego.

§ 8. 1. Pozyskiwanie bursztynu dozwolone jest wyłącznie w pasie wód przybrzeżnych o szerokości do 200 m licząc od linii wody przez zbieranie z toni wodnej lub dna morskiego oraz na plaży przez zbieranie z jej powierzchni, po uzyskaniu zezwolenia, o którym mowa w § 6 pkt 1.

2. Pozyskiwanie bursztynu poprzez wykopywanie lub innymi sposobami naruszającymi strukturę gruntu, w tym dna morskiego, dozwolone jest wyłącznie podmiotom posiadającym koncesję wydobywania wydaną zgodnie z przepisami ustawy z dnia 9 czerwca 2011 roku – Prawo geologiczne i górnicze (Dz.U. Nr 163 poz. 981).

III. Ochrona lasów nadbrzeżnych

§ 9. Zabrania się w lasach nadbrzeżnych:

- 1) niszczenia drzew, krzewów i innej roślinności leśnej;
- 2) palenia tytoniu i rozniecania ognia;
- 3) przechodzenia, przejazdu lub przegania zwierząt przez las poza przejściami i drogami oznakowanymi;
- 4) wjeżdżania pojazdami mechanicznymi do lasu i parkowania pojazdów w terenach leśnych;
- 5) biwakowania i plażowania,
- 6) puszczenia luzem psów i innych zwierząt;
- 7) wyrzucania śmieci, gruzu oraz zanieczyszczania terenów leśnych w inny sposób;
- 8) umieszczania reklam oraz prowadzenia handlu.

§ 10. Zabrania się bez uzyskania zezwolenia Dyrektora Urzędu Morskiego w Słupsku:

- 1) dokonywania wycięcia drzew i krzewów, karczowania pni, obcinania gałęzi oraz wyrwania korzeni drzew i krzewów;
- 2) pozyskiwania żywicy i soków z drzew i krzewów;
- 3) zbierania gałęzi, chrustu, kory, wiórów, darni, trawy, wrzосу, mchu, ściółki, szyszek, grzybów, jagód, owoców, ziół i innych użytków leśnych;
- 4) wypasania zwierząt gospodarskich;
- 5) wydobywania piasku, żwiru, gliny, marglu, kamieni, torfu i innych kopalin;
- 6) polowania.

IV. Postanowienia końcowe

§ 11. 1. Osobom naruszającym przepisy porządkowe niniejszego zarządzenia może być wymierzona kara

pieniężna w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 21 marca 1991 roku o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. z 2003 r. poz. 934).

2. Kary wymierzają – na podstawie imiennego upoważnienia udzielonego przez Dyrektora Urzędu Morskiego w Słupsku – uprawnieni pracownicy Urzędu Morskiego w Słupsku.

3. Na żądanie osoby ukaranej, pracownicy wymienieni w ust. 2, powinni okazać legitymację służbową i upoważnienie do wymierzania kar.

4. Przepisy ust.1 i 2 nie naruszają postanowień wynikających z przepisów regulujących uprawnienia: Policji, Straży Granicznej oraz Straży Miejskich i Gminnych w zakresie ustalania okoliczności i ścigania sprawców czynów podlegających kompetencji tych służb. Pracownicy tych służb mogą udzielać asysty uprawnionym pracownikom Urzędu Morskiego w Słupsku, o których mowa w ust.2, przy ustalaniu tożsamości osób naruszających przepisy porządkowe niniejszego zarządzenia.

Ocena: 0/5 (0)

[Tweetnij](#)